

**Prosesskrift
til
Oslo tingrett**

KOPI

Sak nr. 02-10678 A/62

Saksøker nr. 1 Thomas Vidar Strandskogen
Postboks 258 Skøyen, 0213 Oslo

Saksøker nr. 2 Morten Strandskogen
Postboks 1035, 0367 Oslo

Prosessfullmektig Advokat Ingjald Ørbeck Sørheim
v/advokatfullmektig Herman J. Berge
Theodor Løvstads vei 40, 0286 Oslo

Saksøkt Staten v/Justisdepartementet
Postboks 8005 Dep, 0030 Oslo

Saken gjelder: Erstatning for Oslo skifteretts behandling i forkant av og under konkursene i familien Strandskogens boer.

Begjæring om utsettelse

I saksforberedende møte 10. mars d.å. tok jeg som saksøkers nye prosessfullmektig opp spørsmålet om utsettelse. Retten ga under møtet og i referatet uttrykk for at utsettelse ikke kunne påregnes.

Etter å ha arbeidet intenst med saken i de to ukene som siden er gått, er jeg kommet til at forsvarlig forberedelse og gjennomføring av saken definitivt krever en utsettelse til over sommeren. Jeg er klar over at dette for dommer Heilmanns del kan innebære over et års utsettelse pga. andre berammelser. Saksøker aksepterer eventuelt en så lang utsettelse. Hvis det skulle være problematisk med en så lang utsettelse, kan det vurderes om en annen dommer kan overta saken.

Sakskomplekset rundt familien Strandskogen startet i 1986, for 16 år tilbake. Etter mitt arbeid med saken hittil, kan jeg fastslå at sakens behandling er meget spesiell – for å si det mildt. Det sentrale punkt i saken er åpningen av personlig konkurs for far og sønn 12. juni 1989. Utfra det skriftlige materiale i saken var det åpenbart ikke grunnlag for denne beslutning. Dette er dokumentert av hele 3 uavhengige revisorrapporter, hvorav den ene var bestilt og betalt av bostyret. Det er uforklarlig at dette ikke omgående førte til reversering av bobehandlingen og tilbakelevering av boene. Utfra den oversikt jeg har i dag, synes det tydelig at nøkkelen til dette mysterium er at alle de advokater som har hjulpet Strandskogen, 6 i tallet, i tur og orden sa fra seg oppdraget på kritiske tidspunkter. To av dem ble slått konkurs, en forsvant og det er klargjort at minst en av de øvrige ble presset bort etter direkte trussel fra Oslo Skifterett. Vedkommende, advokat Heffermehl, fikk beskjed om at han aldri mer ville få boer til behandling fra Oslo skifterett hvis han fortsatte å representere Strandskogen.

Det foreligger et overveldende skriftlig materiale i saken som det er nødvendig å gjennomgå for at saken skal kunne forberedes og gjennomføres på en forsvarlig måte. Strandskogen har i flere år manglet fast bopel slik at dokumentene er spredt på flere lagerplasser. Dette gjør det mer tidkrevende å få oversikt over materialet. Det er videre nødvendig å kontakte en rekke mennesker for å utdype og utfylle det bildet jeg har i dag. Noen av de spørsmål som foreligger, er så alvorlige at det må overveies å gå til politianmeldelse.

Saken har, som nevnt, versert i 16 år. Det er grunner utenfor Strandskogens kontroll som er årsak til den enestående langdryge bobehandling. Et gjennomgående forhold påkaller undring og videre undersøkelser: Alle de henvendelser som er gjort til skifteretten og andre instanser er blitt møtt med taushet og passivitet. Dette er desto mer forbausende ettersom mange av disse henvendelser er konkret dokumentert og argumentert. Som eksempel vedlegger jeg følgende:

Bevis nr. 1: Prosesskrift til Oslo Skifterett av 28.04.89 fra Vidar og Morten Strandskogen v/H.r.adv. Ole Fosheim.

Bevis nr. 2: Brev av 19.12.89 til Justisminister Else Bugge Fougner med kopi til Høyesterettsjustitiarius Erling Sandene, Justitiarius i Oslo skifterett Anne Louise Beer, formann i Stortingets justiskomite Jørgen Kosmo og politimester Willy Haugli - i forbindelse med politianmeldelse.

Prosesskriftet av 280489 er påført en rekke håndskrevne kommentarer av dommerfullmektig Mette Pettersen i Oslo Skifterett. Disse kommentarer røper et uvanlig sterkt – og negativt – engasjement man ikke venter å finne hos en dommer. Språkbruken er uten sidestykke: «Pisspreik» og «svada» er uttrykk som ikke hører hjemme i en domstols arbeide.

I møtet 10. mars d.å ble det nevnt at saksøker i juni 2003 fikk en rekke spørsmål som det har tatt utilfredsstillende lang tid å få svar på.

Jeg må her minne om at saksøkerne var selvprosederende fra starten. Dette skyldes at de ikke hadde råd til å engasjere advokat. Høsten 2003 var de i stand til å engasjere advokat Stavland. Det var helt fra starten klart at det var advokatfullmektig Berge som skulle stå for det meste av arbeidet. Berge var utenlands og kunne først ta fatt på saken senhøsten 2003. Etter bare to måneders arbeid trakk advokat Stavland seg av grunner han ikke har villet oppgi. Han er den siste advokat som forsvinner fra Strandskogen, alle på kritiske tidspunkter. Jeg kom inn i saken primo februar og har selvsagt ikke kunnet disponere 100 % av min tid på saken pga. av andre løpende oppdrag.

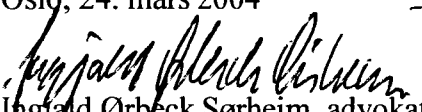
Det er en viktig rettssikkerhetsgaranti at borgere gis adgang til selv å prosedere sine saker for domstolene. Dette hensyn er særlig tungtveiende i saker der mennesker er blitt knust økonomisk av urettmessig forfølgelse og derfor ikke makter å engasjere advokat.

Jeg er klar over at det skal tungtveiende grunner til for å utsette en sak så nær en hovedforhandling. Denne sakens forhistorie og utvikling er imidlertid på alle måter så ekstraordinær at hensynet til en rettferdig og skikkelig forberedt rettergang veier enda tyngre. Gjennom 16 år har familien Strandskogen vært gjenstand for en ytterst kritikkverdig saksbehandling fra skifteretten og de bobestyrere som skifteretten har ansvaret for.

Det foreligger meget sterke grunner for å utsette denne sak til over sommeren, eller lenger hvis det skulle være nødvendig. EMK artikkel 6.1 gir enhver borger rett til en rettferdig («fair») rettergang. Sett i lys av prosessens hovedfunksjon vil det være i strid med EMK 6.1 å gjennomføre hovedforhandlingen før det er gitt tilstrekkelig tid til saksforberedelse.

Dette prosesskrift i 3 likelydende eksemplarer. To er sendt direkte til motparten.

Oslo, 24. mars 2004

Ingvard Ørbeck Sørheim, advokat